

Uvod u misno slavlje

Draga braćo i sestre,

kako je snažno, lijepo i bremenito iskustvo Velikoga četvrtka u našoj prvostolnici sv. Petra apostola?! Na dan ustanove svećeništva i euharistije okuplja se ovdje u majci svih crkava i sjedištu Nadbiskupije na euharistijskom slavlju posvete ulja čitav naš prezbiterij: svi naši dijecezanski svećenici i svi redovnici. Oko biskupa kao vidljivog znaka svoga jedinstva i zajedništva, okupljaju se pastiri u ime Dobroga Pastira, Velikog svećenika, svoga Gospodina i Učitelja, koji je položio život svoj za svoju braću i prijatelje.

S osobitom radošću i ljubavlju danas u ime svih nas najprije pozdravljam mons. Ivana Ćurića, našeg novoimenovanog pomoćnog biskupa i čestitam mu na imenovanju titularnim biskupom Tele te pomoćnim biskupom naše Đakovačko-

osječke nadbiskupije. Preuzvišeni, vratili ste se sinoć s duhovnih vježbi u kojima ste se Vi osobno duhovno pripremali na biskupsko ređenje, a svi mi i s nama vjernici naše Nadbiskupije radujemo se Vašem biskupskom ređenju na Uskrsni ponedjeljak popodne ovdje u našoj dragoj katedrali.

S radošću pozdravljam i Vas poštovani i dragi Oče nadbiskupe Marine. Hvala Vam što ste svojom postojanom nadom i svojim radom podrška i meni osobno i svima nama.

Radujem se i svakome od Vas, draga braćo svećenici, redovnici i članovi družbi apostolskoga života. Svećeničkim ređenjem suobličeni smo Kristu Glavi Crkve i kao jedan prezbiterij svi smo zajedno poslani u isti vinograd ove Đakovačko-osječke mjesne Crkve. Pozdravljam sve Vas župnike, župne vikare, kapelane, profesore, odgojitelje, dekane, članove Stolnoga Kaptola, vas angažirane u

središnjim nadbiskupijskim i u drugim našim crkvenim ustanovama te vas draga umirovljena braćo svećenici.

Među nama na posebno pozdravljam naše jubilarce koji ove godine broje 50 ili 25 godina svećeničke službe.

Svoj zlatni svećenički jubilej slave petorica naše braće:

1. mons. dr. Pero Aračić, dekan KBF i profesor u miru te kanonik našeg Prvostolnog kaptola sv. Petra;
2. vlč. Marko Ercegovac, župnik u miru;
3. preč. Ante Markić, župnik Župe Pohodaenja BDM i upravitelj Svetišta Gospe od Utočišta u Aljmašu te začasni kanonik;
4. mons. dr. Nikola Škalabrin, donedavni sudski vikar i profesor u miru te sudac u Metropolitanskom sudu 1. stupnja u Đakovu.

5. o. Svetislav Stjepan Krnjak, član Hrvatske franjevačke provincije sv. Ćirila i Metoda sa sjedištem u Zagrebu te član Franjevačkog samostana u Tvrđi u Osijeku;

A srebrni svećenički jubilej slavi osmorica naše braće. To su šestorica svećenika inkardiniranih u našu Nadbiskupiju:

1. vlč. Zoran Aladić, župnik Župe Sv. Jakova, apostola, u Klakaru;
2. vlč. Florijan Kvetek, župnik Župe Duha Svetoga u Slavonskom Brodu;
3. mons. dr. Ivica Pažin, profesor religiozne pedagogije i katehetike na KBF-u u Đakovu i predstojnik NKU-a u Zagrebu;
4. preč. mo. Vinko Sitarić, kanonik, te katedralni orguljaš, regens chori i profesor crkvene glazbe u privremenoj mirovini;
5. vlč. dr. Stanislav Šota, profesor pastoralne teologije na KBF-u, koordinator Nadbiskupijskog pastoralnog centra, predstojnik Škole za

župne suradnike te nadb. povjerenik za pastoral braka i obitelji te za formaciju članova župnih vijeća;

6. vlč. Marko Tomušić, svećenik u privremenoj mirovini

Zajedno s njima svoj srebrni svećenički jubilej slave i dvojica članova Hrvatske franjevačke provincije sv. Ćirila i Metoda koji su sada također dio našega prezbiterija. To su:

7. fra Ivica Jagodić, župnik Župe sv. Filipa i Jakova, apostola, u Vukovaru i dekan Vukovarskog dekanata te gvardijan Franjevačkog samostana u Vukovaru; i
8. fra Slavko Milić, bivši osječki župnik i gvardijan, a sada župnik Župe sv. Josipa Radnika u Vukovaru.

S posebnim pijetom i zahvalnošću danas se sjećamo i dvojice naše braće svećenika, koje je Gospodin pozvao k sebi od prošlogodišnjeg Velikog četvrtka do sada. To su:

1. fra Marko Malović, član također Hrvatske franjevačke provincije sv. Ćirila i Metoda, legendarni ratni župnik i gvardijan u Iloku koji je za svoje zasluge dobio i najviše papinsko odlikovanje „Pro Ecclesia et Pontifice“, a umro je kao član Franjevačkog samostana u Sl. Brodu;
2. te vlč. Stanislav Haramija, sibirski župnik u miru.

Pozdravljam i vas, dragi bogoslovi, sve časne sestre, vas dragi župni suradnici iz više župa Nadbiskupije i sve vas dragi vjernici koji ste željeli pridružiti nam se na ovom slavlju mise chrismatis.

Na ovoj Misi posvete ulja blagoslovit ćemo ulje za bolesničko pomazanje i katekumensko ulje te posvetiti krizmeno ulje. Ti obredi na simboličan način

označavaju puninu Kristova svećeništva i crkveno zajedništvo koje nas sve povezuje te čini živim otajstvenim tijelom Isusa Krista, raspetoga i uskrsloga.

Božja riječ nam svima, a posebno nama, draga braćo svećenici, danas posvješćuje: „Duh Gospodnji na meni je jer me pomaza. On me posla blagovjesnikom biti siromasima, iscijeliti srca slomljena, na slobodu pustiti potlačene, proglasiti godinu milosti Gospodnje!“

Mi smo blagovjesnici, u službi Radosne i osloboditeljske vijesti, ali ne i njezini gospodari, u Službi smo milosti Gospodnje, ali smo i mi zajedno sa svim ostalim vjernicima potrebni te iste milosti. Zamolimo Krista Gospodina, koji nas je u svojoj dobroti i milosrdnoj ljubavi pozvao u svoju svetu službu da nas po današnjoj obnovi naših svećeničkih obećanja osnaži u svojoj svetoj službi, te da nas po mucu i križu Gospodina našega Isusa Krista opere svojom krvlju i očisti od naših grijeha.

„Duh Gospodnji na meni je jer me Gospodin pomaza“ (Iz 61,1; usp. Lk 4,18).

„On me posla blagovjesnikom biti siromasima“ (Lk 4,18; usp. Iz 61,1).

Homilija

Dragi oče nadbiskupe i Oče biskupe, draga braćo svećenici!

Veliki četvrtak je dan ustanovljenja sakramenta Euharistije i sakramenta sv. reda. Svi smo mi svjesni da sebe, svoj život, svoju službu i identitet možemo sagledati i shvatiti jedino u svjetlu današnjega prvoga čitanja: "Duh Gospodnji na meni je jer me Gospodin pomaza". Naše svećeništvo je plod tijesne povezanosti i intimne veze po kojoj smo sjedinjeni s Duhom Isusa Krista Raspetoga i Uskrsloga i s njegovim djelovanjem tijekom Isusova zemaljskog života te u životu Crkve. On je, u snazi posebnog izlivanja Duha Svetoga na svakome od nas po svećeničkom ređenju, u nama zapalio i pokrenuo ono što je

usadio u svoje apostole kad je na uskrsnu večer došao među njih te im povjerio nastavak svojega djelovanja i svoje poslanje (usp. Iv 20, 21-23). Taj dar Duha Svetoga s njegovom otajstvenom posvetiteljskom moći izvor je i korijen i našega svećeničkog i biskupskog poslanja. Sebe i svoj život, obećanja dana na svećeničkom ređenju, možemo shvatiti samo u svjetlu izlivanja dara Duha Svetoga i na nas u službi ostvarenja njegova poslanja, primljenog od Oca, u svijetu.

Kao ljudi omeđeni smo i određeni različitim stvarnostima. Svaki od nas je drugačiji, jedinstven, neponovljiv, originalan, ima svoju povijest, priču svoga života, ono što je poznato samo njemu i Gospodinu. No, svećeničku povijest, svakoga od nas - želimo li je ispravo sagledati i vrednovati - trebamo promatrati polazeći od onoga što je bilo "u početku". A što je naš "početak"? "Duh Gospodnji na meni je!" – taj je dar Duha Svetoga "naš početak", i on predstavlja naš svećenički iskon.

Gledano kroz tu prizmu dara Duha Svetoga apostolima, startna linija našega identiteta i djelovanja nije u nama samima. Naše polazište nije u povijesti koja je obilježena vremenom, naš početak nije određeni broj godina unazad. Svoju polaznu točku, svoj "početak" prepoznajemo i otkrivamo u daru Duha Svetoga po polaganju biskupovih ruku kad se i na nama ostvarila Riječ Uskrsloga: „Mir vama! Kao što mene posla Otac i ja šaljem vas. To rekavši dahne u njih i kaže im: 'Primate Duha Svetoga! Kojima otpustite grijehe, otpuštaju im se; kojima zadržite, zadržani su im'.“ (usp. Iv 20, 21-23). Na "početku" naše povijesti i u temeljima našega svećeničkog života i identiteta te našega djelovanja je Kristovo poslanje u snazi Duha Svetoga. Duh je Gospodnji na svakome od nas. On nas pozva i pomaza te nas posla blagovjesnikom biti siromasima. Zahvaćeni smo milošću i dionici smo Kristova spasenjskog i osloboditeljskog poslanja u ovome svijetu. U dubini toga Kristova mesijanskog poslanja ukorijenjeno je i

naše svećeničko zvanje i poslanje. To je zvanje i poslanje navjesticitelja radosne vijesti:

- onih koji trebaju povijati rane ljudskih srdaca;
- onih koji trebaju naviještati oslobođenje usred mnogobrojnih nevolja i zala;
- naviještati oslobođenje od robovanja praktičnom materijalizmu, konzumerizmu, pomodarstvu i mentalitetu ovoga svijeta;
- oslobođenje od raznih oblika ovisnosti i od svega onoga što čovjeka drži zarobljenim;
- to je zvanje i poslanje tješitelja koji nasuprot bolnim razočaranjima, nezadovoljstvu i defetizmu zbog društvenog nereda i nepravdi trebaju tješiti i buditi nadu; štiti život, buditi svijest o ljudskom dostojanstvu, o središnjem mjestu čovjeka unutar stvorenoga svijeta i o njegovu prvenstvu pred zaradom i kapitalom te štiti i promovirati vrijednost i dostojanstvo braka i obitelji.

Bog je onaj koji izvodi djelo spasenja svoga Sina u našoj ljudskoj povijesti te nas pridružuje njegovu poslanju i šalje nas 'blagovjesnicima biti siromasima, iscjeljivati srca slomljena, zarobljenicima proglašavati slobodu, sužnjima oslobođenje' (usp. Lk 4,5s; Iz 61,1-2).

Duh Sveti čini nas dionicima Kristova pastirskog poslanja i ljubavi za čovjeka. Na posve smo osobit način instrumenti djelovanja Duha Svetoga u snazi Kristove smrti i uskrsnuća. Svakome je od nas dana „milost po mjeri dara Kristova (...) za izgrađivanje Tijela Kristova“ (usp. Ef 4,7.12).

Po našoj službi, koja čovjeka vodi do samog temelja njegova čovjštva i do jezgre njegova ljudskog dostojanstva, umjesto srca slomljenih odzvanja himan hvale Crkve kao zajednice spašenih i oslobođenih za dioništvo u zajedništvu s Bogom Ocem, po Sinu u Duhu Svetomu.

I opće i ministerijalno svećeništvo su sudjelovanje na Kristovu svećeništvu. Ono ne postoji bez Krista i izvan njega. Ono se ne razvija i ne može donijeti ploda bez ukorijenjenosti u njemu. „Bez mene ne možete učiniti ništa!“ (Iv 15,5). Konkretan i učinkovit način našeg sudjelovanja na Kristovu svećeništvu je, draga braćo, molitva. Ona je nužna za očuvanje pastoralne osjetljivosti prema svemu što dolazi od Duha raspetog i uskrslog Gospodina.

Službenici smo Kristovi i upravitelji Božjih otajstava (usp. 1 Kor 4,1). Povjereno nam je tražiti puteve do srca i savjesti onih koji su povjereni našoj pastirskoj brizi. Pozvani smo na osobito velikodušan i zauzet način biti u službi pomirenja Boga s ljudima i ljudi s Bogom, koje je jednom zauvijek izvršeno u Isusu Kristu, ali ono se kroz našu ljudsku povijest očituje i ostvaruje upravo po našoj svećeničkoj službi. Sluge smo i poslužitelji sakramenata po kojima iscjeljujemo srca slomljena, zarobljenicima proglašavamo slobodu i sužnjima oslobođenje. Kerigma i kateheza, slavlje sakramenta pomirenja, euharistija,

ljubav i skrb za potrebne te za bolesnu braću i sestre, osobna i zajednička molitva te duhovno vodstvo su nezamjenjivi oblici i mjesta ostvarenja naše pastirske službe.

Ovdje smo poput apostola u dvorani posljednje večere. Neka nam raspeti i uskrsli Gospodin daruje svoga Duha. A mi mu pristupimo obnovom svojih svećeničkih obećanja, svoje ljubavi i svoga osobnog predanja, kako bi sakramenti koje ćemo vjernicima dijeliti koristeći sveta ulja što ćemo ih uskoro posvetiti bili plodonosni i milošću osnažili nas i čitavu našu nadbiskupijsku zajednicu. Amen.